

జనతావారి “పరివర్తన” వివేకబుద్ధిగారి “అన్నా చెల్లెలు” నాటకం ఆధారంతో తయారుచేసిన చిత్రం. ఆ నాటకం ఆంధ్రలో అనేక చోట్ల విజయవంతంగా ప్రదర్శించబడింది. ప్రేక్షకులను నమ్మంగా కదిలించగల నాటకపు ఆయువుగట్లు కొన్ని ఇందులో ఉన్నాయి.

నాట్యంలో నృత్యంలాగా, సంగీతంలో వర్ణాలలాగా, పద్యాలలో భావకవిత్వంలాగా నాటకాలలో ఒక తరగతి నాటకాలు ఇలిప్సంత్యో ప్రమేయం లేకుండా కేవలం సడకనుబట్టి రక్తి కడతాయనిపిస్తుంది “పరివర్తన” లోని నాటకం ఆ తరగతికి చెందినదిగా కనిపిస్తుంది.

ఈ చిత్రంలోని కథలో చెప్పికోదగిన ప్రత్యేకత ఏమిలేదు. ఇది వాస్తవ జీవితాన్ని కూడా అంత సూటిగా ప్రతిబింబించదు. అదర్థ ప్రాయం దనదగిన జమీందారు ఒకాయన సంతానం లేక అన్నదాన సమాజంలో ఉండే ఒక అవాధ శిశువును పెంచుకుంటాడు. ఈ తుర్రవాడు, అనందరావు (ఎస్. టి. రామారావు) పెరిగి పెద్దవాడై పట్నంలో చదువు సంధ్యలు పూర్తిచేసి తిరిగి వచ్చేవాడు ఎట్టేటు మేనేజరు రామయ్య (దొరస్వామి) జమీందారుగారి ఆస్తిని చూస్తూ, నలుగురికీ ఉపకారం చేస్తూ, ఆస్తిని అభివృద్ధి కూడా చేస్తాడు. అనందరావు ఇంటికి వచ్చాక ఆస్తి నష్టం జెప్పుకుని రామయ్య సంపాదించుకున్న కీర్తినిచూసి అమామాగ్రస్తుడవుతాడు. అతనిని రెచ్చగొట్టటానికి ఇద్దరు తుండ్రులు - సోదాగొట్టు చలపతి (రమణారెడ్డి) లలికి చెడ్డ పిచ్చయ్యా (చదలవాడ కుటుంబరావు) - గా వెలింది పందికొక్కుల్లాగా

అనందరావు దగ్గర చేరి రామయ్య కుటుంబానికి ఎసరు పెడతారు. రామయ్య అన్న దానసమాజానికి చంపాలిచ్చేవాడు, ఎట్టేటునాకర్లకు బోనసులిచ్చేవాడు. అనందరావు అనిన్నీ మున్పించటమేగాక రామయ్యగొడుగు సత్యం (ఎ. నాగేశ్వరరావు) పైచదువుకు డబ్బు సహాయంచేయ నిరాకరిస్తాడు, రామయ్యను అనమానిస్తాడు. మనోవ్యాధితో కండ్రిమంచానవడగా సత్యం ఉద్యోగం కోసం తిరిగి ఆఖరుకు బమ్మ కండక్టరువని సంపాదించుకుని ఆ వేషంలో ఇంటికివస్తాడు. కలెక్టరు వేషంలో కొడుకును చూద్దామనుకున్న రామయ్య కండక్టరు వేషంలో చూడగానే గుండెపగిలి చస్తాడు. తరవాత అనందరావు బమ్మను కొనేసి సత్యానికి ఆ కండక్టరువనికూడా లేకుండా చేస్తాడు. సత్యమూ, అతనిచెల్లెలు సుందరమ్మ (సావిత్రి), అతని తమ్ముడూ (జూనియర్ నాగేశ్వరరావు) తిండికినూడా లేక బాధపడతారు. ఈ స్థితిలో చలపతి సుందరమ్మను అవమానిస్తాడు. ఇదివిని సత్యం చలపతిని కొట్టి జైలుకుపోతాడు. అనందరావు రామయ్య ఇంటిని స్వాధీనపరుచుకుని సుందరమ్మనూ, ఆమె తమ్ముణ్ణి బయటికి పంపిస్తాడు. తమ్ముడు దారికప్పిపోగా సుందరమ్మ అన్న దాన సమాజం చేరి దాన్ని నిర్వహించే సంచీవయ్య (మిక్కిలిశేని) అండను జీవిస్తూంటుంది. రామయ్య కుటుంబాన్ని విధితి చేశాక చలపతి, పిచ్చయ్యాచేరి అనందరావుకే ఎసరు పెడతారు. అనందరావు దత్తువతం చలపతి కాజేసి పిచ్చయ్యదగ్గర చాస్తాడు. అనందరావు ఆస్తిని వారసులు స్వాధీనపరుచుకుంటారు. అనందరావుకూడా అన్నదానసమాజం

చేరతాడు. అక్కడ అతనికి, సుందరమృగా మధ్య అనురాగం ఏర్పడుతుంది. సత్యం జైలునుంచి తిరిగి వస్తాడు. పిచ్చయ్యవద్దవున్న దత్తువ్రతం సత్యం సంపాదించి అనందరావుకిస్తాడు. అనందరావు తన యావదాస్తిని అన్నదాన సమాజానికి ఇచ్చేసి పరివర్తన ప్రకటిస్తాడు. అతనికి సుందరమృగా వివాహం జరుగుతుంది.

హృదయ పరివర్తన పొందిన జమీందార్లు, ఆదర్శాలను నమ్ముకుని బెబ్బతిన్నవాళ్ళూ అన్నదాన సమాజాలకు చేరుకోవటమూ, ఎన్నేటూ అస్తులు అటువంటి సంస్థలకు చెందటమూ ఒక విధమైన సాంఘిక పరిణామం అనుకోవాలి. ఎట్టి ఆధారమూ లేదు. రామయ్య జీవితమంతా ఒక జమీందారు అస్తికి కుక్కకావలి కాయటానికి అంకితమయింది; “నువ్వు అన్నదానసమాజంలో నుంచే వచ్చావు” అని చెబితే అనందరావు ఎక్కడ నొచ్చుకుపోతాడో అని రామయ్య, అనందరావు ఇవ్వబోయిన సొమ్ముకూడా నిరాకరించి ఇంటికివచ్చి తాను మంచం ఎక్కడమేగాక తన పిల్లలను భ్రష్టుల్ని చేస్తాడు. ఈ రామయ్య పాత్ర ఒక ఆదర్శపాత్రగా ఈ కథలో చూపబడింది. తిరిగి చిత్రం ఆఖరులో సత్యంకూడా జమీందారు అస్తికి తన ప్రాణాలు అడ్డం పెయ్యటానికి సిద్ధపడతాడు! కథలోగల ఇటువంటి అంశాలను సమర్థించటం అసాధ్యం.

కాని ఈ చిత్రంలోని సన్నివేశాలు తప్పుగా ఉన్నచోటకూడా బలంగా ఉన్నాయి. ప్రేక్షకులను అబ్బే కదిలిస్తాయి. ముఖ్యంగా అనందరావు దగ్గరికి సత్యంవచ్చే దృశ్యమూ, సుందరమృగా వచ్చే దృశ్యమూ ప్రేక్షకులకు తృప్తినిస్తాయి. పిచ్చయ్య కూతురును (బాల సరస్వతి) సత్యానికి తన ప్రేమ వ్యక్తంచేసే దృశ్యమూ, అనందరావు అస్తికాశేసే సాంబర్యం (కోడూరు అచ్చయ్య) పిచ్చయ్య ఒకరినొకరు మోసంచేసుకునే దృశ్యమూ ప్రేక్షకులను అనందపరుస్తాయి.

ఈ చిత్రంలో పాత్రల ప్రదర్శన చాలా విజయవంతంగా సాగిందని చెప్పొచ్చు. మచ్చుకై నా తొమ్మిదోయిన పాత్రలేదు. పాత్రలకు నిండుతనం కేవలం కథను బట్టేగాక డైరెక్టర్

సుశోభాదా సాధించబడింది. చిన్న జమీందారు అనందరావులో ఇతరుల కీర్తి ప్రతిష్ఠలపట్ల అసహనమూ, తాను ద్వేషించేవారిపట్ల విడవనినగా, తన దృష్టిలోనే తుద్రులుగా కనిపించే వారిని చుట్టూ చేర్చుకునే మనస్తత్వమూ, వారి చెప్పుడు మాటలు వినే దౌర్బల్యమూ చాలా చక్కగా చిత్రించబడ్డాయి. సత్యం పాత్రలో ఉన్నతాదర్శాలతోబాటు యువకుడికుండే తొందరపాటూ, సాహసమూ చిత్రించబడ్డాయి.

పై రెండూ నాయక, ఉపనాయక పాత్రలై వ్యవస్థికి వాటికన్న ప్రేక్షకులను బలంగా ఆకర్షించే పాత్రలు పిచ్చయ్య, చలపతి. అడుగడుగునా చిత్రంలో రక్తింపాధించటానికి ఈ పాత్రలు చాలా బాగా తోడ్పడతాయి. అటువంటి వ్యక్తుల్ని జీవితంలో ఒక్కక్షణం భరించలేం. అలక్షణానికి ఏమీ భంగంరాకుండా, ఆ పాత్రలను చూసి జుగుప్సపడటమే ఒక అనందకరమైన అనుభూతిగా ప్రేక్షకుడికి ఉండేటట్లు ఆ పాత్రలను సృష్టించారు నుబ్బులు పాత్రకూడా అటువంటిదే.

డైరెక్టరు తాతినేనిగారు ప్రేక్షకుల సంకృష్టి కోసం ఈ చిత్రంలో పూర్వం ఎన్నడూ పడనంత శ్రమపడ్డట్టు కనిపిస్తుంది. ఈ శ్రమకు ప్రతిఫలం ఉంటుందనటానికి ఎటువంటి సందేహమూ లేదు.

నటులలో ఎన్. టి. రామారావు, నాగేశ్వరరావు, చదలవాడ, రమణారెడ్డి, దొరస్వామి చాలా సమర్థతతో తమ పాత్రలను పోషించారు. సావిత్రి, బాలసరస్వతి, జూనియర్ నాగేశ్వరరావు, మిక్కిలిశేని, జమీందారు నౌకరుగా నటించిన పెరుమాళ్లూ, బొమ్మలమ్మేవాడూగా నటించిన రామకోటీ తదితరులూ కూడా బాగానే నటించారు.

అనిసెట్టిగారి పాటలన్నీ బాగానే ఉన్నాయి. “నందారే” పాట, “పేకముక్కలదాను”, జైలు ఫ్రైడీల పాట, ప్రేక్షకులను అపారంగా ఆకర్షించగలవు. మోహనదాసు చలపతిరావుగార్ల సంగీతం చాలా తృప్తికరంగా ఉంది.

జనతా పిక్చర్స్ కొత్త సంస్థ అయినప్పటికీ వారి ఈ తొలిచిత్రంలో భారీయత్నం కనిపిస్తుంది. ఇదేవిధంగా ఈ సంస్థ బలమైన చిత్రాలను తీయగలరని ఆశించవచ్చు.